

Գ Ա Յ Թ Ե Ն Ե Ա Ց

СЕЧЕНО СУВЕСУТОРВО

Ա. ՏԱՐԻ ՇՐՋԱՆ Ա. ՎԵՅԱՄՍԵԱՅ 1863

ԱՊՐԻ 4

Opp 12

Ինչ որ Խմբագրութեան և Տնօրինութեան կը վերպէրի սկզբու և ուղղել առ Պետքան ԲՈՐՅՈՒԹԱԼԵԱՆ , Պա-
տիս ՄԵՐՃԱՆԵԼ Խման՝ Սլյ Խան , Եթե 4 : — Անվագ Խամակ կամ ծրադ կը մերժուի :

Օրագիրը ա Անամոյ 4ին և 4օնին կը հրամաբակուի :
Ա Եցամենաց լքանին գինը 20 զուրունոց արծաթ մշտիմը ԿԱՆՍԽԻԿ վճարելի , ամէն Ծիւէ կինսան ստորագրուիլ : —
Դուրս երթալիք Օրագրաց Ճամբար ծախըրը առնովին վրայ է : — Ծանուցման առղջ և զուրուշ :

ԲԱԺԱՆՈՐԴՅԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ ԿՐԵԴՈՒՆՎԱԼԻՆ

Կ. ՊՈԼԵՍԾՕՐ Օրադրոյ գրասեհնեակը : — Թէիթլ ՄԵծարոյ Աշվեսանդր ալս Երեցեան : — Զմբունիա Արշա-
լուսց գրասենեակը : — Թէղիթատր Պ. Թագոր Ֆեսլեան : — Կէյվէ, Օթթագեւլ, Վընճըսար Պ. Խաչատռու-
Մանուկեան : — Տրապիզոն Պ. Խաչատռուր Էլմասեան :

E. O. 9.

Պատիւ ունինք մեր Արքոյ Տաժանողաց
ծանուցանելու , որ այս թերթելինիս մեր ա.
ռաջին շրջանին վել ջին թիւն է , և այն աղ-
գասեր Մուձինքը՝ որ առաջին թիւն սկսեալ
մեզի բաժանորդ ըլլալով զմեզ քաջալերել
բարեհաճած էին , անոնց պայմանաժամկը լը-
րացած է :

Աւստի կը յուսանք որ այն Սեծարգոյ և
Ազգասէր Անձինքը մեր այս Երկրորդ շրջանին
աշ իրենց բաժանորդագրութիւնը նորո-
գելով՝ դարձեալ զմեզ քաջալերել կը բա-
րեհաճին ։ որով և մենք ալ առաւել քաջա-
լերուելով մեր առ ազգն ունեցած պարտա-
ւորութիւնը կատարելու ընը կասիր Երբեք :

Սեր այս շրջանին մէջ շատ թէրութիւն-
ներ ունեցանք՝ թէկ ակամայ : սակայն յան-
ցանքը մեր անփորձութեանն ըլլալով՝ ներու-
թին կը խնդրենք Արդոյ հասարակութենէն :

Այս անգամ թէպէտե ութօրեայ՝ կամ
գէթ տասնօրեայ ընել կը փափաքէինք թեր-
թեցնիս , սակայն ունեցած փափաքնիս ծախ-

Քերնուս զպատախսանելը համար՝ խոհեմութիւն կը սեպէնք յուշիկ ընթանալ մեր ընթացքին մէջ, ու երբեք չկասիկ:

Բայց ուրիշ բան է՝ թէ որ պէտք եղած
քաջալերութիւնը գտնելու ըլլանք, ան առեն
առանց սպասելու ի. շըմաննուս լրանալուն,
ութօրեայ՝ կամ գէթ տասնօրեային կը դարձ-
նենք, զինը դարձեալ նոյնը պահելով։ Ային
ալ շատ զիւրաւ կրնայ իմացուիլ որ մեր նը-
պատակը շահակրութիւն չէ երբեք, այլ
կըցածնուս չափ սիրելի Ազգերնուս ծառայու-
թիւն մի;

Ուստի սիրելի է մեզ յօւսալ ո՞՛ Առջոց
հասարակութիւնը պիտի փութայ զմեզ քա-
ջալերելու :

Երկրորդ չքջանին մէջ զանազան զնւաբնակիները և երևելի քաղաքներու ու նշանաւոր արանց պատկերները գննելի չելիք արթիստների կամ սիմֆոնիկ և մերժ խօստացած նիւթերուն վրայ պիտի աւելցընենք նաև գաստիարակութեան յօդուածներ ալ, զորս մեր պաշտօնին բնական բերմամբը երկար ժամանակներէ՝ ի վեր տղայոց բնութիւնն ու անոնց գաստիարակութեան արդի զրութիւնները և մայրերուն

բռնած ընթացքը փորձառու դիտողութեամբ
նշանակալ պատրաստած ենք :

Ըստ խնդրոյ արգոյ հասարակութեան՝ ազ-
գային ըրբեր ալ պիտի սկսինք տալ, և անօ-
գուտ վիճաբանութիւններ է իսպառ հեռի
պիտի կենանք :

Մեղի եկած զրութիւններն ունամակնե-
րը սիրով կը հասարակենք թէ աստղանի-
շով՝ թէ սկզբնատառերով և թէ ստորագրու-
թեամբ, բայց սա պայմանաւ որ, պատաս-
խանատութիւնը արգոյ հեղինակաց կը պա-
հենք :

Ա. Զ. Գ. Ե. Յ. Ի.

Ս. Հ. Մ. Ա. Պ. Պ. Խ. Ա. Թ. Խ. Խ.
Ն. Ա. Պ. Պ. Բ. Ի. Ն. Զ. Կ. Ա. Պ. Պ.

Աղջն արդարեւ ուրախ է Սահմանադ-
րութիւն մը ունենալուն վրայ. բայց այս ու-
րախութիւնը գեռ կատարեալ չէ, վասն զի
չէ թէ լոկ Սահմանադրութիւն մը ունենալ
կը միափարի աղջը, այլ սահմանադրական
օրինաւոր վարչութիւն մը: Ուստի չկարծուի
թէ մեր աղջը Սահմանադրութիւն մը ունե-
նալով իր փափաքին հասաւ. անոր փափա-
քը վարչութեան անունը փոխուելուն վրայ
չէ, այլ վարչութեան կերպը փոխուելուն
եւ օրինաց գործադրութեանը վրայ է:

Ահա այս օրեւս աղջին մէջն սա իրա-
ւացի գանգատը կը լսենք թէ “ Սահմանադ-
րութեան գործադիր յանձնաժողովն ի՞նչ կը-
նէ կոր ”: Այս հարցումը ըստ մեզ շատ ի-
րաւացի է, վասն զի այսչափ երկարելու չեր :

Ուստի կը յուսանք որ, յանձնաժողովյ Մե-
ծապատիւ անդամները լսելով հասարակու-
թեան այս օրինաւոր բողոքը՝ կը փութան ի-
րենց պաշտօնը կարելի եղածին չափ շուտ
ընդնելով, աղջին բաղձանքը պատկերու, եւ
տարձայնութեանց առաջին առնելու :

Կը լսենք որ Մուշի վանքին մէջ մէկ
քանի վատ միաբաններու ըրած գողութիւն-
ները Խրիմեանին ջանքովը երեւան ելեր են,
եւ հետզհետէ ալ երեւան ելլելու յոյս կայ:

Ի՞նչպէս չսիրենք Խրիմեանը, որ շարու-
նակ ազգին օգտին համար կաշխատի :

Կը լսենք նաեւ որ Մուշի մէջ կիսամսեայ
թերթ մը մ’ ալ հասարակել սկսեր է, կը
յուսանք որ Արգոյ աղդայինք պիտի փու-
թան հայրենախօս Խրիմեանին այս աշխատա-
թիւնը քաջալերել :

Ե. Բ. Ե. Ս. Փ. Ա. Խ. Ա. Խ. Ա. Խ. Ա. Խ.

Հիմա որ մեր աղջը իր փափաքածին հա-
մեմատ իր առանին կամ ազգային գործքերը
սահմանադրապէս պիտի տնօրինէ, և ըստ
Սահմանադրութեան՝ նախ իր ներկայացու-
ցիները՝ այսինքն երեսփոխամները պիտի
ընտրէ. ուստի ըստ մեզ պարտաւորութեան՝
աղջէկ կըլայ որ հակիրճ ակնարկութիւն մը
ընենք այս կէտին վրայ :

Թէ որ հասարակաց իրաւունքը սրբազն՝
անընաբարելի և պաշտպանուելու արժանի
կէտ մըն է, այս իրաւունքն ալ պաշտպանէ-
լու համար պաշտպաններ պէտք է հարկաւ:
Որո՞նք են սյս պաշտպանները: — Այս պաշտ-
պանները ըստ իրաւանց աղդային երեսփո-
խաններն են, քանզի ըստ Սահմանադրու-
թեան աղջը կը ներկայացնեն ասմոք:

Ըսել է որ ասմոց պաշտօնը աղջին իրա-
ւունքները պաշտպաննել, օրինաց գործադրու-
թիւնը պահանջել և ասմոց պաշտպան կէ-
նալն է:

Ասիկա՝ ինչպէս յայտնի է, օրինաւոր իշ-
խանութեան սկզբունքն է. վասն զի իշխա-
նութիւնը անատեն օրինաւոր է, երբ յանուն
ժողովրդեան կը գործէ, և երբոր իշխանու-
թիւնը յանուն ժողովրդեան կը գործէ, անա-
տեն ժողովրդին իրաւունքները անընաբա-
րելի կըլան :

Իրաւանց պաշտպանները երեսփոխամ-
ներն են ըսինք, բայց պէտք է գիտնալ որ
մեր աղջին երեսփոխամնութիւնը՝ ըստ մեծի
մասին, խակ է իր պաշտօնը վարելու, քամ-

Ովկիրնայ արդիւել Եւնի—Գափուցի մը ,
երբոր գում—Գափուի եկեղեցին երթալու
զէ . չէ մի որ Եւնի—Գափուի , գում—Գա-
փուի նաև ամէն թաղի եկեղեցին երը ազգին
կը վերաբերին :

Ինչպէս որ եկեղեցին երը՝ նոյնալէս ալ
Գափոյն երը նաև ուրիշ ազգային հաստատու-
թիւնները մեր ազգին սեպհական իրաւունք-
ներն են . ուստի ժողովուրդին մէջն անհատ
մը ըստ կամի կրնայ իր զաւակը այսինչ կամ
ոյնինչ գարոցը տալ , և ասոր ալ որ և է մէ-
կը դէմ կենալու ամեննեին իրաւունք ըռնի ,
վասն զի ինչպէս ըսինք , ազգին իրաւանցը
հակառակ է :

Բայտ մեզ՝ թաղական խորհուրդներն փո-
խանակ ասանկ ազգին իրաւանցը դէմ դաշ-
նադրութիւններ հաստատելու , աւելի աղէկ
կըլլայ կարծենք , որ իրենց թաղին զբա-
զոցները բարեկարգ ու յառաջադէմ վի-
ճակի մը մէջ պահելու համար իրարու հետ
միցին , ուրեկէ ազգն ալ օդուտ կը քաղէ ան-
շուշտ , և իրենք ալ ազգին մէծ ծառայու-
թիւն մը ըրած կըլլամ :

Եթէ իրօք ասանկ գաշնազրութիւն մը
ունին մէջերնին , կը յուսանք որ խոհեմու-
թեամբ կը չնշեն այն գաշնազրութիւնը :

ՄԵՐ ԱԶԳԻՆ ՄԷՋ ՉՈՐՍԻՆ ԽՕՍՔԸ ՄԷԿ ԶԻԿԱՐ

Այս խօսքը մեր ազգին մէջ հասարա-
կաց առած մը գարձած է թէ , մեր մէջ չորս
հոգին խօսքը մէկ չխցար . վասն զի մեր աղ-
զը անմիաբան է , վասն զի մեր ազգը սանկ է ,
վասն զի մեր ազգը նանկ է :

Մէնք ասո՞ք շատ սնկամ լսելու զըժ-
րախութիւնն ունեցած ենք , անսանկ որ՝
բարենպատակ ընկերութեան մը համար մէ-
կէն օգնութիւն մը ինողրած ատեննիս ; սա
խօսքը իրենց բավիտեայ փորձառութեան
կարծես իբրև հզօր փաստ մը մէջ կը բերեն
թէ “ա՛շ շատ աղէն շատ է սիրեմ և առանի ըն-
էւրութեան շատ է սիրեմ և հողելոր օդնէմ ,
քայլաւ հայու ընէւրութեան չէ մի , որոշ բան է
առաջ լիբուար” :

Ասո՞ք ան մարդիկներն են , որոնք ա-
մէն ատեն մեր ազգին անմիաբանութեամբ

վրայ կը հառաջեն , անոր վիճակը կախուսան ,
և անոր ապագային վրայ գուշակութեանէր
կընեն :

Ասո՞ք՝ ճիշդը խօսելով , մինակ խօսքով
ազգամէր են , և ազգին անմիաբանութեանը
վրայ ցաւ ցուցուցած ատեննին , դէք իրենց
մէջ տեսնուած չէ իրենց ցանկացած միաբա-
նութեան ոգին :

Մէր ազգը անմիաբան է , այո՛ , բայց ի՞նչ
կրնանք շահիւ անոր անմիաբանութեանը վր-
այ ողբալով : Ազգի մը անմիաբանութեանը
վրայ ողբալով՝ անոր միանալուն օդուտ մէ ը-
րած չենք ըլլար : Վասնզի ողբալը անգտանելի
կորուստի մը վրայ կըլլայ միայն :

Հիւանդին համար հիւանդ է ըսելով չա-
ռողջանար , վասնզի խօսքով բան ըլլար .
հիւանդը առողջանալ կուզէ , վասն զի հի-
ւանդութիւնը առողջութեան ենթակայ է .
բայց առողջանալու համար բժիշկի չկարօտիր
միայն , որովհետև ճարտար բժիշկը անոր հի-
ւանդութեան պատճառները զննելով պէտք
եղած դեղերը կը պատուիրէ միայն . ըսելէ որ
հիւանդը առողջանալու համար ազգու և օգ-
տակար գեղերու կը կարօտի , կարօտեալն
ալ նպաստի :

Ուստի ամեննեին անօգուտ է զրուցելը թէ
մեր ազգը կը կործանի կոր , մեր ազգը կը
փճանայ կոր , սանկ կըլլայ կոր կամ նանկ կըլ-
լայ կոր . ազգին այս ամէն դժբախտութիւն-
ները իր անմիութենէն է և՛ և՛ և՛ :

Ասո՞ք ճշմարիտ ազգասիրութեան կամ
ազգին վիճակին վրայ ցաւելու ապացոյցներ
չեն . վասն զի պօռալն ու կանչելը խօսին ու
ցաւելը դարման չեն երբէք : Մէնք ալ կը
վկայենք որ եթէ ազգիմը մէջ միութիւն
ըլլայ , ան ազգը կը կործանի . ատիկա՝ չորս
անգամ չորսը տասնը վեց կընէի պէս խօսք
մըն է :

Անմիաբանութիւնը մեր ազգին համար
տեսական ու յաւիտենական չէ , սասանկ կար-
ծիք մը յիմար շաղփաղփանք կամ յնորական
զուշակութիւն մըն է : Պէտք է դիտնալ որ
անմիաբանութիւնը միաբանութեան ենթա-
կայ է , ինչպէս որ հիւանդութիւնն ալ առող-
ջութեան . բայց անմիաբանութեան այս մէծ
խնդիրը լուծելու համար՝ անմիաբանութեան

իրարու հետ շփուիլը կամ իրարու պատա-
հելը :

Կայծակին երբեմն ճեղքուելուն կամ
պատռելուն պատճառն ի՞նչ է : — Վասն զի
շանթը երկրիս վրայ դժուուղ զանազան ա-
ռարկաներու կը մօտենայ , որոնք զի՞նքը եր-
կուքի կը բաժնեն :

Կայծակը օդը բաժնելով անցնելու ժա-
մանակ ինչո՞ւ լուսաւոր կերևայ : — Վասն զի
օդը չաղորդիչ մարմին մ' է (Ելեքտրակա-
նութիւնը չաղորդեր) , և անոր համար ը-
կրնար կայծակը անտեսանելի եղանակաւ մին-
չև երկիր բերել .

Ի՞նչ բանի համար կայծակը երբեմն մար-
դիկներն ու անասունները կը մեռցնէ :

— Վասն զի ելեկտրական հոսանքը՝ մար-
դու կամ անամսոց մարմիննեն անցնելու ժա-
մանակը՝ ջղաց վրայ խիստ սաստիկ ազդեցու-
թիւն կընէ , որով կեանքը կը դադրի :

Մարդ մը կամ անասուն մը ե՞րբ կայծա-
կէ կընայ զարնուիլ : — Միայն անսատեն՝ երբ
որ անոնց մարմինը ելեկտրականութեան ճամ-
բուն վրայ կը գտնուի կամ ան ճամբան կըլ-
լայ՝ ուրկէ կանցնի կայծակը . այսինքն՝ երբ
որ ելեկտրականութիւնը երկրիս վրայ զիմած-
ատեն՝ անոնց մարմնոյն մէջէն կանցնի :

Ի՞նչպէս կըլայ որ անասունները երբեմն
կայծակէն կը վնասին կամ կը վերաւորին ու
չեն մեռնիր : — Վասն զի իրենց մարմնոյն մէ-
ջէն անցնող ելեկտրականութիւնը քիչ ըլլա-
լով , զիրենք մեռցնելու չափ զօրութիւն
չունի :

ՄՄԱՎԱՃԱՐԱՏՈՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲՆԿԵՐՈՒԹԵՍՆ

Ի ԱԽԱԿԱՆ

Անկեր նախորդ թուղին մէջ այս վերնագ-
րով նորհաստատ ընկերութեան մը կազմուի-
լը հրատարակեցինք , միանգամայն մէր ուրա-
խութիւնն ալ յայտնելով :

Այս ընկերութեան վրայ մեր զդացած
ուրախութիւնը սա է որ , ընկերութեան նը-
պատակին մէջ անանկ կէտ մը կը նշանաբենք ,
որն որ իրաւամբ ազգին և թաղեցւոց համա-
կրութիւնը գրաւելու արժանի է :

Այս ընկերութիւնը թէպէտե առևտրա-

կան է , նակայն իր նպատակը միայն ստակ շա-
հիլ չէ , այլ անանկ վաեմ նպատակ մը ունի , ո-
րուն արդարե ամէն ճշմարիտ ազգասէրը կը
բաղձան . այս է կարելի եղածին չափ ճգնիլ
ազգին մէջ օտարասիրութեան հարուած մը
տալ :

Մենք շատ անգամ տեսած ու լած ենք
որ օտարազգին մսավաճառները՝ կը արուե-
տեղ տալով և շատ անգամ պակաս կշռելով
հասարակութեան վրայ խնդացած և շատ ան-
գամ ալ խնդրուո՞ս առնենիս որո՞ւանիս առնենիս
տիտղոսներով մկրտած ալ են . այս իրողու-
թիւնները պակաս ցաւ չեն պատճառեր . ան-
շուտ ազգասէր սրտերու :

Այս ընկերութեան Մեծարգոյ անդամնե-
րը շարունակ ականատես ըլլալով այս իրողու-
թեանց և ուղելով միանգամայն ընդհանուր
ազգիս գէմ եղած այս անարգանացը առաջքն
առնուլ գէթ մասամբ իւիք , Լանկայի ընթեր-
ցարանին կից հայ գործաւորներու հսկաղու-
թեան ներքե կրպակ մը բացին :

Ընկերութեան նպատակին մէջ մէկ ու-
րիշ կէտ մալ կայ . յորում ընկերութեան
Յարգի անդամնց աղքատասիրութիւնը կընըշ-
մարուի . այս է՝ ամէն ամիս թաղին վկայեալ
կարօտելոցը միս բացնել , իւր կարողութեանը
համեմատ :

Այս ուսանք որ Արգոյ թաղեցիք այսուհե-
տե փոխանակ օտարաց քսակները լեցնելով
իրենց ստակովը նախատուելու , պիտի փութ ան
այս հայկական ընկերութեան կրպակէն առ-
նելու պէտք եղած միօք :

Մենք կը փափաքինք որ այս տեսակ առև-
տրական ընկերութիւններ իւրանքանչիւր հա-
յագնակ թաղերու մէջ հաստատուին , որով
քիչ շատ աղքատ կարօտեաններն ալ
կը միթիթ արուին :

Ճշմարիաը խօսելով այս մասին իւսկիւ-
տարցիք գովեստից արժանի էն : Ո՞չ , ե՞րբ
պիտի ըլլայ որ մէջ աղքայինք օտարները սի-
րելու , և իրենց ստակներով անոնցմէնա-
խատուելու (մէնք ասիկա շատ անգամ մէր
հարուստ գերգատատաններուն մէջ աւելի
նշմարած ենք սրտի ցաւօք) , պիտի փութ ան
այսուհետեւ զիրար սիրելու և իրարու օգնելու :

ՄԵՌԵԱԼԻՆ ՀԱՐՍԸ

Երիտասարդական զգացում մը երբեմն զիս հեռացնելով իմ հայրէնիքէն՝ տարաւ զիս այնպիսի քաղաք մը ուր գեղեցիկ կոյսերու ձեռքերն սովորած են երիտասարդ սիւրահարներուն ծարաւը յագեցնել վարդի, մանուշակի եւ նարկիղիներտառներով. եւ միւ անդամայն իրենց սիրավառ հայեցուածքավը զանոնք անմահութեան երկինքը առաջնորդել, որ թուշտին հոն, հրճուին եւ երեւակայական բարձր հեշտութեամբ երջանկանան : Արեւը հեռանալու վրայ էր երբ ես մտայքաղաքը առանձին բայց յուսալից . եւ առաջին գործը եղաւ պանդոկի մը մէջ սենեակ մը վարձել, ինքզինքս քիչ մը զարդարել անմիջապէս “ Հըեշտուկաց պարտէղը ” երթալ քիչ մը հանդչելու համար :

Բնական բան մ’է որ երիտասարդ մը առանց ընկերի չի կրնար ժամանակ անցնել, բայց բնական ալ է անշուշտ որ օտարական պանդուխտ մը շուտով “ բարի եկիր ” ըսող մը չի կրնար զտնել . ինչ եւ իցէ հազիւ թէ հինգ վայրկեան նստած մատկ կընէի պարտեղին մէջի երաժշտաց մէկ երգը՝ բարակ, սըրտագրաւ եւ թթմբացող ձայն մը ստիպեց զիս երաժշտաց նայելու եւ անոնց քով կանդնած օրիորդ մը տեսնելու, որուն գեղեցկութիւնը ստորագրելու համար մարդ նախ հոկայ տաղանդ մը ունենալու է եւ Եղիպատական բանաստեղծ մը ըլլալու է . . . սակայն խեղճ կոյսր կերեւար թէ չէր կարողացեր պարոնի մը սիրտը դրաւելու, եւ փոխանակ Երդուհին՝ Տան Տիկին մը ըլլալու :

Ինչուս ըսի երիտասարդ էի, եւ հետեւ աբար անտարբերութեամբ չէի կրնար նայիլ բնութեան այնպիսի մէկ ամենափափուկ արարածին վրայ՝ որ ստիպուած էր իւր ապրուատը ճարելու համար անթիւ բաղմութեան մը մէջ կանդնել եւ երդել թէ :

“ Աչըլ միայն բառ մի է ,
Որ աշխարհէս վերցեր է ;
Չի պէճրանաց քան թէ սիրոյ,
Աշխարհ կապուիլ ուսած է ” :

ԱՇ բախտ, ինչ ես դու եւ ինչպէս կայ .

բելի է մեզ ուսամնիլ թէ դու զո՞վ կը սիրես, քանի որ ինչ որ սիրելի է քու պարդեւներէդ կորկես եւ խոժու կը նայիս անոնց վրայ որոնք մենք պաշտելու չափ կը սիրեմք . . . թողումք խոհհրդածիլ խմաստասիրաց :

Երկայն ժամանակ չընայեցայ Երդուհիին երեսը, վասն զի տարօրինակ զգացում մը պաշարեց զիս, եւ ջերմութիւն մը սրտիս մէջէն անցնելով երեք տրափ հուն եւ ահա երկու կաթիլ արտասուք աշացս աղբերակաց քով իջան . զսպեցի մնքինքս եւ անդամ մ’ալ նայելով Երդուհին երեսը՝ գուրս ելլայ, որոշելով որ առաջին տունեւս ելլողին հարցնեմ Երդուհիին ո՞վ ըլլալը :

Հազիւ թէ քանի մը քայլ հեռացեր էի պարտէղէն, ահաւասիկ մուրացիկ կին մը առջեւս ելաւ ողորմութիւն ինդընքը եւ ես մէկէն իրեն բան մը տալով ինդընքի որ ի՞մ հետագրգրութիւնս յագեցընէ և երիտասարդըսւ ծեր կինը աշուրները երեսս անկելով ” մեռեալին հարմն է այն որ կերգէ ” :

— Հար՞ս՝ մեռեալին հարս՛ը ” պատասխանիքի սարսուելով “ ի՞նչ ըսել կուզէք ” ըսել կուզեմ պարս ” կրկնեց նա “ այն աղջիկը ուրուն ով ըլլալը կուզես գիտնալ, զիշելու հարս մ’ է, ցորեկները մեռեալ, իսկ երեկոյները Երդուհի մը որ կերգէ առանց փոխարէն մը առնելու, ահաւասիկ իմ բոլոր գիտցածս, մեսս բարեւաւ ” :

Այս կինան խօսքերը չեմ գիտեր ի՞նչ ուժ ունեն որ ապշած ետեւէն կը նայէի քանի որ ան կը հեռանար :

ԱՐՄԵՆԻԱ ՀԱՅԿՈՒՆԻ

(Եաբուհակէւէ)

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՄԲ
ՄԵԽԱՍՄ Մ ՀԱՅԿ ԳԱՓԱՄՄԱՃԵԱԽ

ԵՒ

ՏՆՈՒՆՈՒԹԵԱՄԲ

Պ ԲՈՐԹՈՒՆԲԱՅԵԱԽ

Ա ՀԱՄԱԳԱՅԻՆ ՏՊԱՐԱՆ

Կ ՊՈԼԻՍԻ ՄԱՄ-ԱԽԱԼԻ ԽԾՆ